

den forsikringspligtige, som begge skulle opslaaes paa et for Arbejderne let tilgængeligt Sted. Endvidere er der en Bestemmelse om, at naar Forsikringsmærke for det indeværende Tidsrum ikke maatte findes oplæbet, kan enhver derom gøre Anmeldelse til vedkommende Politimester, og Sagen gøres da til Genstand for Paatale af det offentlige. Naar hertil kommer, at en Kontrol altid kan forventes fra Arbejdernes egen Side, har jeg ment, at dette Kontrolsystem kunde være tilstrækkeligt i Sammenhæng med Lovforslagets øvrige Bestemmelser.

Endelig er der foreslaaet, at den Afdeling af Arbejderforsikringsraadet, som oprettes i Henhold til denne Lov, skal bestaa af 9 Medlemmer i Stedet for, som det oprindeligt var foreslaaet, 7, og der foreslaas, at 2 skulle være Arbejdsgivere, der ere pligtige til at holde deres Arbejdere forsikrede, 2 Arbejdere, der have Ret til at være forsikrede, og 2 Ejere eller Brugere af de Ejendomme, der komme ind under den frivillige Forsikring. Endvidere foreslaas det, at der skal gøres Indstilling til disse forskellige Pladser i Raadet saaledes, at de samvirkende danske Landboforeninger, Sygekassenævnet og de samvirkende danske Husmandsforeninger gøre Indstilling til de respektive Pladser, saaledes at Indstillingen omfatter 3 Personer til hver, mellem hvilke Indenrigsministeren da træffer sit Valg. Denne Bestemmelse har jeg tiltraadt med en Ændring om, at der ligeledes efter samme Regler skal vælges Stedfortrædere, og i øvrigt med Fastsættelse af andre Regler for Afgørelser af Raadet under Hensyn til den Udvidelse af denne særlige Afdeling, der saaledes er bragt ind i Forslaget.

Saaledes som jeg her har gjort Rede for Lovforslaget, har Folketinget vedtaget det med enstemmig Tilslutning fra alle Partiers Side, og jeg vil nu meget anbefale Lovforslaget til dette høje Tings Velvillie.

Bramsen: Det Lovforslag, vi her have til Behandling, er en betydelig Udbygning til det i Forvejen ret omfangsrige Bygningskompleks, som vor Ulykkesforsikring udgør. Vi have i Forvejen allerede 3 Ulykkesforsikringslove, og nu kommer dette til som en — det have vi allerede hørt af den højtærede Minister — meget stor Udbygning, hvis Arkitektur, hvis Stil, er i ret nøje Overensstemmelse med de foreliggende 3 andre Love; det maa jo i og for sig siges at

være en ikke ringe Fordel, at der er en saadan Uniformitet; navnlig naar det drejer sig om sammensærlige Lovgivningsformaal — her Ulykkesforsikring —, maa dette naturligvis betegnes som særlig vigtigt. Men det er ogsaa meget glædeligt af den Grund, at der deri ligger en Tilkendegivelse af, at der efter de indvundne Erfaringer ikke har været nogen Tilskyndelse til at forlade det Princip, hvorpaa vor Ulykkesforsikringslovgivning hviler. Dette er saa meget mere tilfredsstillende, som det jo er en Kendsgerning, at den danske Lovgivning paa dette Omraade er af en ganske særegen Beskaffenhed, er saa særlig dansk, at den ikke har noget Sidestykke, nogen Analogi, i noget andet Land. Forholdet er dette, at vi ere komne noget senere til den første Lovgivning for Industriens Ulykkesforsikring end forskellige os nærliggende andre Lande, og denne Omstændighed har medført, at vi have kunnet se Resultaterne af den Lovgivning, de i de enkelte store Industrilande have haft paa dette Omraade. Det har bevirket, at man i en saa særegen Grad har fæstet sit Blik paa at tilvejebringe en Ulykkesforsikringslovgivning med dette for Øje, at den under ingen Omstændigheder kunde forudsættes paa nogen Maade at kunne fremkalde et forøget Antal af Ulykkestilfælde, den skulde tværtimod være betænkt paa, saavidt det overhovedet er muligt, at forebygge noget saadant gennem Lovgivningsbestemmelser, at hindre et forøget Antal af Ulykkestilfælde. Vi have haft Lejlighed til at se Resultaterne for de første 7 Aar af den tyske Ulykkesforsikringslovgivning. Vi vidste, at Antallet af Ulykkestilfælde i denne Periode — jeg siger udtrykkeligt ikke *paa Grund af* denne Lovgivning, det kan og vil jeg ikke udtale mig om — var steget med 100 pCt., saaledes altsaa, at medens der i det første Aar, med hvilket man kan regne, af hvert 100,000 Arbejdere kom 286 til Skade paa blivende Maade: Invalider paa Livstid i større eller mindre Grad samt Dødsfald, var der 7 Aar senere, med en stadig Stigning Aar for Aar, 564 Arbejdere af hvert 100,000, som omkom eller kom varigt til Skade. I Stedet for at gaa Forsørgelsesvejen gennem tvungne *Forsørgelsesinstitutioner* med det for Øje, at under alle Omstændigheder skulle Arbejderne have Forsørgelse, ere vi gaaede til den individuelle *Forsikring*, uden Anvisning paa bestemte Forsikringsinstitutioner og saaledes, at saavel Arbejdsgiverens Ansvar overfor Arbejderen som Arbejderens An-